

คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายสมบูรณ์ นุชพันธ์	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดกรณีนายสมบูรณ์ นุชพันธ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ส่งคำร้อง ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ กรณีนายสมบูรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสมบูรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

LIRT

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๕) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีผลทำให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ตามประกาศดังกล่าวเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แล้วแต่กรณี

จากการตรวจสอบปรากฏว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี มีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๐๔,๔๔๓,๒๑๖.๒๐ บาท ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีผลให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี ฯ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง ครบหนึ่งปี

ผู้ร้องได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ รวม ๓ ครั้ง คือ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง เมื่อพ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ครบหนึ่งปี ซึ่งปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีเพียง ๑ ครั้ง คือ เมื่อเข้ารับตำแหน่งโดยยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ส่วนอีก ๒ ครั้ง คือ (๑) กรณีพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้ถูกร้องมิได้ยื่นบัญชี ฯ ต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยมิได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ ผู้ร้องจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริง รวม ๓ ฉบับ คือ ๑) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๑๖๓๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ๒) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๒๔๓๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ๓) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๓๐๑๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓ และ (๒) กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้ถูกร้องก็มิได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ ผู้ร้องจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงอีก รวม ๓ ฉบับ คือ

- ๑) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๐๗๑๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘
- ๒) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘
- และ ๓) หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๘๑๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘

ผู้ร้องได้รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

(๑) ผู้ร้องได้มีคำสั่ง ลับ ค่วนที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๐๒๐๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และเอกสารหลักฐาน กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีได้มีการดำเนินการแจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/๐๓๔๓ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกร้องมาให้ผู้ร้อง สรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/๐๕๔๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๓ แจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีทราบว่าหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง และได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/๑๓๖๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีมาร่วมประชุม ในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เพื่อรับฟังการบรรยาย เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งผู้ถูกร้องได้เข้าร่วมรับฟังการบรรยายในวันดังกล่าว ตามหลักฐานรายงานการประชุม ซึ่งนางสาวจรินทร์พร ไรยแสง บันทึกลงไว้ รวมทั้งผู้ถูกร้องได้ลงลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุมไว้เป็นหลักฐาน และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งถูกต้องครบถ้วน ต่อมาผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/๐๔๕๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และที่ พบ ๕๑๐๐๒/ว ๑๑๑๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แจ้งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีทราบ เรื่อง การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ถูกร้องเป็นผู้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

(๒) นายวีรพล นุชพันธ์ ให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า พยานเป็นบุตรของผู้ถูกร้อง พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๕๗/๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ประกอบอาชีพค้าขาย โดยช่วยกิจการร้านอาหารแก่งเพชร ซึ่งเป็นของมารดา พยานเป็นผู้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๑๖๓๑ ที่ส่งถึงผู้ถูกร้องเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เมื่อพยานได้รับจดหมายดังกล่าวแล้ว ได้นำไปวางที่เคาน์เตอร์หน้าร้านอาหารแก่งเพชร ซึ่งเป็นที่วางจดหมายของทุกคนเป็นประจำ และเป็นที่ยอมรับกันทุกคนว่าจะมารับจดหมายต่าง ๆ ได้ที่เคาน์เตอร์ร้านแก่งเพชร ไม่ว่าจะเป็นจดหมายของผู้ถูกร้อง นางสาวยุพิน เหลือแก้ว หรือบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน พยานไม่ทราบว่าผู้ถูกร้อง จะมารับจดหมายไปเมื่อใด แต่เมื่อดูที่เคาน์เตอร์ก็ไม่มีจดหมายค้างอยู่ พยานไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกร้องแต่อย่างใด

(๓) นางสาวยุพิน เหลือแก้ว ให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า พยานประกอบอาชีพเป็นแม่บ้านที่ร้านแก่งเพชร ประมาณ ๓ ปี จนถึงปัจจุบัน โดยเดินทางไปเข้าเย็นกลับ มีหน้าที่ดูแลทำความสะอาดห้องพัก และอยู่บริเวณหน้าเคาน์เตอร์ตลอด พยานเป็นผู้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๒๔๓๘ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๕๒๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ และ หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ถัด ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๘๑๗ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ส่งถึงผู้ถูกร้อง เมื่อพยานได้รับจดหมายดังกล่าวแล้วจะมอบให้ผู้ถูกร้องทันทีเมื่อพบในวันนั้น หากไม่พบก็จะนำจดหมายไปวางไว้ที่เคาน์เตอร์หน้าร้านอาหารแก่งเพชร ซึ่งใช้เป็นที่วางจดหมายของทุกคน หลังจากนั้น เมื่อพบผู้ถูกร้อง ก็จะแจ้งให้ทราบว่า มีจดหมาย แม้แต่หนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เรียกพยานมาให้ถ้อยคำ นุชบุรุษไปรษณีย์ก็นำไปส่งที่ร้านแก่งเพชร เพราะทราบว่า ถ้าไปส่งที่บ้านเลขที่ ๕/๓ หมู่ที่ ๑๓ จะไม่มีผู้รับ และในวันดังกล่าวพยานจำได้ว่าขณะนุชบุรุษไปรษณีย์นำหนังสือไปส่ง ผู้ถูกร้องและนายวีรพล ก็อยู่ที่ร้านด้วย และผู้ถูกร้องได้รับหนังสือดังกล่าวไปอ่าน พยานไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกร้องแต่อย่างใด

ผู้ถูกร้อง ได้ทำบันทึกการชี้แจงเกี่ยวกับการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ความว่า ผู้ถูกร้องพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๕๗/๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี มาตลอดจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกร้องจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี มาประมาณ ๑๐ ปีเศษ ประกอบอาชีพค้าขายและทำไร่ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี และในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ได้เข้ารับฟังการบรรยาย เรื่อง การกรอกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเพชรบุรี ณ ห้องประชุมพริบพรี ศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี ร่วมกับผู้บริหารและสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี โดยผู้ถูกร้องลงลายมือชื่อเข้าร่วมฟังการบรรยายไว้เป็นหลักฐาน หลังจากนั้นผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เรียบร้อย ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบวาระ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/ว ๑๑๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบว่าต้องยื่นบัญชีกรณีพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกร้องเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับหนังสือดังกล่าวไว้ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่ก็ไม่ได้อื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง แต่อย่างใด เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ผู้สอบถาม ได้ให้ผู้ถูกร้องดูลายมือชื่อตามใบตอบรับ (ใบเหลือง) ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๐๗๑๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ ซึ่งมีชื่อ “นายสมบรูณ์ นุชพันธ์” เป็นผู้รับเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกร้องยืนยันว่าเป็นลายมือชื่อ ของตนจริง นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องยังยืนยันว่าได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. ทุกฉบับ ที่มีชื่อ นายวีรพล นางสาวนพวรรณ และนางสาวยุพิน เป็นผู้รับแทน แล้วนำไปวางไว้ที่เคาน์เตอร์ร้านแกงเพชร โดยผู้ถูกร้องจะไปหยิบจดหมายที่มีมาถึงตนเองทุกฉบับ รวมทั้งทราบว่าตนเองยังไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และไม่ได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่ไม่ยื่นบัญชีฯ ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพราะลืมและคิดว่าส่งแล้ว ประกอบกับ มีทรัพย์สินเพียงบ้าน ๑ หลัง และภาระหนี้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเท่านั้น และทราบว่าถ้าไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จะได้รับโทษตามกฎหมาย

ผู้ร้องได้พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ ๗ เสียงว่า นายสมบรูณ์ นุชพันธ์ จงใจไม่ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลา ที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ข้อ ๓ จึงรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัย

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้โอกาสผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยได้ส่งหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับหนังสือดังกล่าว ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ต่อคณะตุลาการรัฐธรรมนูญสรุปความได้ว่า ผู้ถูกร้องได้รับทราบข้อกล่าวหาตามที่ผู้ร้องได้อื่นคำร้องให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว และขอให้การรับตามข้อกล่าวหาโดยไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกแต่อย่างใด และขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญชี้ขาดตามคำร้องของผู้ร้อง

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้แล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ข้อ ๓ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า

“ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ เป็นศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกาเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นรองประธานศาลรัฐธรรมนูญ แต่ให้ผู้พิพากษาในศาลฎีกาหรือตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ กงดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการแต่งตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งแรกตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๕ (๓) มาตรา ๒๐๗ (๑) (๒) และมาตรา ๒๐๘ (๕) มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง

ให้บทบัญญัติมาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญขึ้นใช้บังคับ

บรรดาคดีหรือการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรานี้ดำเนินการต่อไป และเมื่อมีการแต่งตั้งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว บรรดาคดีหรือการที่ค้างดำเนินการนั้นให้โอนไปอยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่แต่งตั้งขึ้นใหม่นั้น

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัยได้ แต่ทั้งนี้ ต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้”

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ บัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีรายได้หรืองบประมาณไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันที่ยื่นบัญชีดังกล่าว ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง

ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และทรัพย์สินที่มีได้อยู่ในความครอบครองของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามวรรคหนึ่งผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่งตามระยะเวลาการยื่นบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ๆ”

มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย และต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นตำแหน่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งตาย

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย”

มาตรา ๓๔ บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือนับแต่วันที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำดังกล่าวแล้วแต่กรณี และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองที่ดำรงอยู่ แต่ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปในตำแหน่งดังกล่าว”

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ข้อ ๓ บัญญัติว่า “กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๔ เช่นเดียวกับกรณีการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ”

สำหรับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ นั้น ได้ประกาศกำหนดให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้รายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กำหนดดังกล่าว หมายถึงรายได้ รวมเงินอุดหนุน เงินสะสม และเงินกู้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในปีงบประมาณที่ผ่านมา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เมื่อปรากฏว่าในระหว่างการพิจารณาคำร้องนี้ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยที่มาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวบัญญัติให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ และบัญญัติให้บรรดาคดีหรือการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไป คดีตามคำร้องนี้จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัย และเมื่อปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีมีรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ รวมทั้งสิ้น ๑๐๔,๔๔๓,๒๑๖.๒๐ บาท จึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ตามประกาศของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ที่กำหนดหลักเกณฑ์ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีเข้าดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีต่อผู้ร้องภายในสามสิบวัน ทุกครั้งเมื่อเข้ารับตำแหน่งพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๘) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของผู้ร้อง และคำชี้แจงของผู้ถูกร้อง รับกันฟังได้เป็นที่ยุติได้ว่าผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีตามวาระ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชี ๑ ครั้ง คือ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง โดยยื่นเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ แต่ไม่ได้ยื่นบัญชี ๑ อีกสองครั้ง คือ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยผู้ถูกร้องมิได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ แม้ว่าผู้ร้องจะได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงถึง ๖ ฉบับ ผู้ถูกร้องก็มิได้ชี้แจงเหตุที่มีได้ยื่นบัญชี ๑ แต่อย่างไร ผู้ร้องให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมโดยการรวบรวมพยานเอกสารและสอบสวนปากคำพยานบุคคลรวมทั้งผู้ถูกร้อง ซึ่งในการเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ผู้ถูกร้องยอมรับว่า ผู้ถูกร้องรับทราบหนังสือขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงที่ส่งมาถึงผู้ถูกร้องทุกฉบับรวมถึงฉบับที่มีผู้อื่นรับไว้แทนด้วย แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ผู้ถูกร้องอ้างว่าลืมและคิดว่าส่งมาแล้ว ซึ่งข้ออ้างดังกล่าวไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เพราะภายหลังผู้ถูกร้องได้รับหนังสือแจ้งเตือนดังกล่าวแล้ว แทนที่ผู้ถูกร้องควรจะต้องรีบดำเนินการตรวจสอบและจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบยื่นต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกร้องกลับมิได้ดำเนินการอย่างใด และในชั้นพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ผู้ถูกร้องได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยรับตามข้อกล่าวหาของผู้ร้องโดยไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีก

จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแสดงว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชี ๑ ดังกล่าว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชี ๑ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสมบูรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง
จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง
และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี
นับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน
พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๓

นายปัญญา ถนอมรอด	ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสมชาย พงษ์ธา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายธานีศ เกศวพิทักษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายนุรักษ์ มาประณีต	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจรัญ หัตถกรรม	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายวิชัย ชื่นชมพูนุท	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ